

شماره پرسش: ۱۱۷۷۹

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۴/۱/۱۸ ۰۲:۲۴:۴۸

متن پرسش

ضمن عرض سلام حضور استاد محترم: چه ارتباطی میان سلوک عرفانی و سلوک در بستر تاریخ وجود دارد؟ اگر عرفا از طریق ارتباط با عالم غیب مسیر تکامل خود را طی می‌کنند پس تاکید شما بر حضور تاریخی - که البته از ویژگی‌های متمایز امام با برخی دیگر از عرفا است - چیست؟ چه ارتباطی میان آن دو است؟ و چرا معتقدید بدون کمک به انقلاب از دین داری خود بهره‌ای نمی‌بریم؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در جزوه‌ی «نحله‌ی نجف» عرض کرده‌ام هنر عرفا در هر عصر نظر به حضرت حق است به نحوه‌ی حضوری، یعنی به آن نحوی که طبق قاعده‌ی «كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ» خداوند در مظاهر تجلی می‌کند و اصلی‌ترین تجلی خداوند که مادر همه‌ی تجلیات است تجلی بر قلب امام عصر «عجل‌الله‌تعالی‌فرجه» است و به تبع آن تجلی بر زعمی که با تمام وجود در ذیل امام عصر قرار دارد و مجلای اراده‌ی او در آن تاریخ است و در این رابطه در کتاب «امام خمینی و سلوک در تقدیر زمانه» عریضی داشته‌ام مبنی بر این که اگر در این تاریخ می‌خواهید حضور عرفانی برایتان خاطره نباشد و حقیقتاً عارفانه در عالم حاضر باشید باید در ذیل شخصیت حضرت امام «رضوان‌الله‌تعالی‌علیه» سلوک کنید. موفق باشید